

ningsslusen gøres saa stor, at Fjordens nuværende Saltholdighed opretholdes af Hensyn til Fjordfiskeriet.

I sin meget udførlige Fremsættelsestale fremhævede *Ministeren for offentlige Arbejder*, at hvis man overhovedet ønskede at bevare Thyborøn By og Havn, var det fremsatte Forslag det eneste, der kunde komme i Betragtning. »Det er af overordentlig stor Betydning, at der findes en god og rummelig Tilflugtshavn netop paa dette Sted af Vesterhavskysten. Paa hele den henved 100 Kvartmile lange og utilgængelige Kyststrækning helt fra Esbjerg og lige til Hirtshals findes der kun een eneste Fiskerihavn, der kan anvendes som Nødhavn under Storm, og det er Thyborøn Havn. Talrige Kuttere fra mange fremmede Pladser driver Fiskeri i Vesterhavet, og de vil nu under Stormvejr kunne søge ind bag de beskyttende Limfjordstanger og ligge i Læ inden for Thyborønhavnens skærmende Moler. Og ogsaa for alle andre Skibe, selv for store Skibe, vil Thyborøn Havn staa aaben som Nødhavn, saafremt dette Forslag gennemføres, da der jo saa vil skabes en 5 m dyb Sejlrende ind til Havnen. Men Bevarelsen af Thyborøn Havn er jo ikke den eneste Fordel, Forslaget byder paa. Sejlrenden ind gennem Limfjorden vil forbedres, idet der fremtidig vil være mindst 5 m Vand helt ind til Løgstør Grunde, altsaa til alle de vestlige Limfjordshavne: Lemvig, Struer, Nykøbing, Thisted og Skive, og Sejlrenden vil fremtidig blive retlinet og som Følge deraf lettere at besejle. I Øjeblikket snor den sig som en Slange ind mellem de lave Grunde i Nissum Bredning. Denne forbedrede Besejling vil naturligvis være af allerstørste Betydning for disse Byer og deres Erhverv og for hele Skibsfarten. Og for Landbruget medfører Forslaget den meget væsentlige Forbedring i Forhold til de nuværende Forhold, at man fremtidig undgaar Oversvømmelser af de lave Arealer langs Fjorden under vestlige Storme. Højvandene i Fjorden vil altsaa blive meget færre, end de er nu, og tillige lavere, idet Højvande under østlige Storme forekommer sjældnere og aldrig bliver saa voldsomme som under vestlige Storme. Og endelig medfører den større Gennemstrømningssluse, at Saltholdigheden i Fjorden kan reguleres, saaledes at den bliver tilstrækkelig til, at man kan opretholde det nu eksisterende Fjordfiskeri.

Alle disse Fordele, og navnlig Havnens Betydning som Nødhavn, er saa væsentlige Goder, at jeg ikke viger tilbage for at anbefale det foreliggende Forslag, selv om der — selvfølgelig — kan anføres noget mod Forslaget. Man faar jo nu engang ikke en Løsning, der medfører Fordele paa alle Omraader. Kunde man det, stod jeg ikke her i Dag, for saa var der intet Problem.